

Sygn. akt VI U 591/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania R. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 17 lutego 2014 r., znak: (...)

w sprawie: R. T.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu R. T. prawo do emerytury od dnia (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 591/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – po rozpatrzeniu wniosku R. T. z dnia 3 lutego 2014r. – odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. Organ rentowy – powołując się na art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz.43 ze zm.) – stwierdził, iż wnioskodawca (ubezpieczony) nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w toku postępowania organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień wejścia w życie powyżej wskazanej ustawy emerytalnej (t. j. na dzień 1 stycznia 1999r.) okresy:

- stażu sumarycznego (okresy składkowe i nieskładkowe) w wymiarze 29 lat 11 miesięcy i 24 dni,
- stażu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lat 7 miesięcy i 2 dni,

i jednocześnie wyjaśnił, że nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresów pracowniczego zatrudnienia R. T.:

- od 1 marca 1978r. do 10 sierpnia 1996r., ponieważ brak świadectwa prac w szczególnych warunkach,
- od 12 sierpnia 1996r. do 31 grudnia 1998r., ponieważ (...) w S. nie określił charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., a ponadto stanowisko elektryk oczyszczalni nie jest zgodne ze stanowiskiem zarządzenia nr 9 Ministra Administracji i Gospodarki Terenowej, na które powołał się zakład pracy.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony R. T. domagał się zmiany decyzji i przyznania mu prawa do emerytury, twierdząc, iż w okresie od 1 marca 1978r. do 28 lutego 1993r. zatrudniony był jako elektromonter w Państwowym (...) G. – Zakładzie (...) w R., a następnie do 10 sierpnia 1996r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w R., wykonując stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracę w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Ubezpieczony R. T. (urodz. (...)) w dniu 3 lutego 2014r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o emeryturę, w którym oświadczył, iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i w związku z tym wnosi o przekazanie środków zgromadzonych na otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W dniu 23 czerwca 1971r. ubezpieczony ukończył (...) Szkołę Zawodową dla Pracujących przy Zakładzie (...) w B. i zdobył zawód elektroenergetyka.

W okresie od 1 marca 1978r. do 10 sierpnia 1996r. zatrudniony był w Państwowym (...)w S. Zakładzie (...)w R. (następnie Przedsiębiorstwo (...) w R.) na stanowisku elektryka. Do zakresu obowiązków na tym stanowisku należało:

- przestrzeganie przepisów o eksploatacji urządzeń elektro – energetycznych;
- utrzymanie urządzeń elektrycznych w należytym stanie technicznym zapewniającym bezawaryjną pracę i właściwe wykorzystanie urządzeń, przestrzeganie i we właściwym czasie dokonywanie kontroli, konserwacji i remontów urządzeń elektrycznych zakładu;
- prowadzenie racjonalnej i ekonomicznej gospodarki mocą i energią elektryczną zakładu;
- utrzymanie w należytym stanie technicznym wózków akumulacyjnych i zszywerek, dokonywanie we właściwym czasie konserwacji i remontów tych urządzeń, usuwanie awarii elektrycznych, przestrzeganie przepisów bhp i pożarowych;
- czuwanie nad utrzymaniem niezbędnych ilości części rezerwowych, znać terminy oraz zakres rzeczowy przeglądów, konserwacji i remontów urządzeń elektrycznych zakładu, posiadać sprawny sprzęt izolacyjny – zasadniczy i pomocniczy;
- przestrzeganie terminów poddawania okresowym badaniom sprzętu izolacyjnego oraz pomiarom oporności i uziomów;
- znać i przestrzegać instrukcji obsługi i eksploatacji stacji transformatorowej oraz innych urządzeń elektrycznych zakładu;

- znać środki ochrony przeciwpożarowej oraz przeciwporażeniowej;
- znać zasady udzielania pierwszej pomocy porażonym prądem elektrycznym, stałe odnawianie swoich kwalifikacji zawodowych, poddawanie się okresowym egzaminom kwalifikacyjnym;
- utrzymywanie wszystkich urządzeń elektrycznych w czystości i należyтым porządku;
- prowadzenie niezbędnej dokumentacji dotyczącej pracy stacji transformatorowej, badań sprzętu ochronnego, ewidencji z proponowanych przeglądów awarii itp.

Ubezpieczony R. T. w PGR w S. Zakładzie Rolnym (...) w S. w R. wykonywał prace związane z remontem i eksploatacją urządzeń elektroenergetycznych. W szczególności prace te dotyczyły 2 stacji transformatorowych (w których prąd z (...) volt zmieniany była na 380 volt), a ponadto konserwował on i naprawiał wewnątrzzakładową, napowietrzną instalację elektryczną wysokiego napięcia oraz takie urządzenia elektroenergetyczne jak rozdzielnie, pompy, szafy sterownicze, dmuchawy, rozdrabniacze, wentylatory, śrutowniki, przenośniki (kubelkowe, ślimakowe i listwowe).

Urządzenia te zasilane były silnikami elektrycznymi dużej mocy (do 55 kilowatów).

R. T. obowiązany był poddawać się okresowym egzaminom kontrolnym, a od początku swojego zatrudnienia u powyższego pracodawcy posiadał uprawnienia o dodatkowych kwalifikacjach dla osób zajmujących się eksploatacją urządzeń energetycznych (zgodnie z zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 4 maja 1973r. w sprawie kwalifikacji osób zatrudnionych przy eksploatacji urządzeń energetycznych – Dz. U. z 1973r. Nr 19, poz.113 z późn. zm.; zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 15 marca 1989r. w sprawie dodatkowych wymagań kwalifikacyjnych dla osób zajmujących się eksploatacją urządzeń i instalacji energetycznych - Dz. U. z 1989r. Nr 8 poz.75 ze zm.).

Od 12 sierpnia 1996r. ubezpieczony zatrudniony w Zarządzie (...)w S., przy czym w okresie od 12 sierpnia 1996r. do 1 stycznia 1999r. wykonywał pracę na stanowisku elektryka oczyszczalni ścieków, którą powyższy pracodawca zakwalifikował w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 20 grudnia 2013r. do tego rodzaju pracy na podstawie załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. (Dz. U. Nr 8, poz.43) – wykazu A działu IX, poz.2 oraz załącznika Nr 1 do zarządzenia Ministra Administracji, Gospodarki terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej – wykazu A działu IX (w gospodarce komunalnej), poz.2 (oczyszczanie ścieków i filtrów otwartych), pkt 3 – operator urządzeń oczyszczalni ścieków, wykonujący prace bezpośrednio przy urządzeniach i ściekach.

(dowody: dokumenty w aktach organu rentowego, w aktach osobowych ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w PGR w S. i Zarządzie (...)w S., zeznania świadków J. B., K. P., R. W. oraz przesłuchanie ubezpieczonego R. T. – e protokół rozprawy k.39 a.s.)

Spór w rozpoznawanej sprawie dotyczył tego czy wyżej wskazane okresy zatrudnienia ubezpieczonego w PGR w S. Zakładzie Rolnym (...) w R. i Zarządzie (...)w S. powinny być uznane za okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu właściwych przepisów prawa materialnego.

W związku z tym wskazać w pierwszej kolejności należy, iż zgodnie z art.184 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32 – 34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego Funduszu emerytalnego (art.184 ust.2).

Zgodnie z treścią art.32 ust.1i ust.2 cytowanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., będących pracownikami, o których mowa w ust.2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art.27 pkt 1 (65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet). Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w cytowanym wyżej przepisie, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei przepisy rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 lutego 1983r., które nadal zachowały swoją moc na warunkach określonych w art.32 ust.4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 ust.1 rozporządzenia z 1983r. pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z zaś z § 2 cytowanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzenia są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust.2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Niemniej jednak należy wskazać, iż w przypadku gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczeń potwierdzających okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach z przyczyn od siebie niezależnych, art.472 i 473 K.p.c. umożliwiają ustalenie tych okoliczności w drodze postępowania odwoławczego przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z ww. artykułami w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Sąd nie jest związany środkami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organem rentowym.

Odnosząc się do wyżej wskazanej sprzecznej między stronami kwestii czy okresy pracy ubezpieczonego w:

- PGR w S. Zakładzie Rolnym (...) w R. od 1 marca 1978r. do 31 maja 1992r. i od 1 czerwca 1992r. do 10 sierpnia 1996r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w R.,
- Zakładzie (...) w S. od 12 sierpnia 1996r. do 31 grudnia 1998r.

powinny zostać zakwalifikowane do okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu wyżej powołanych przepisów, na wstępie dostrzec należy, iż zakwalifikowanie pracy ubezpieczonego u pierwszego z powołanych z dwóch pracodawców (PGR S. ZR G. S. w R.) od 1 marca 1978r. do 31 maja 1992r. do pracy w szczególnych warunkach powodowałoby spełnienie przez ubezpieczonego ustawowego warunku nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach w obniżonym wieku emerytalnym – posiadanie na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach (§ 4 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1993r.). Okres tego zatrudnienia wynosi bowiem 14 lat i 3 miesiące i razem z okresami pracy ubezpieczonego w Zakładzie (...) (obecnie (...) SA) od 1 lipca 1971r. do 26 października 1972r. i od 18 listopada 1974r. do 28 lutego 1975r. oraz okresem odbytej przez niego zasadniczej służby wojskowej (od 27 października 1972r. do 17 listopada 1974r.) – łącznie 3 lata 7

miesiący i 2 dni, zaliczonymi przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji do okresu pracy w szczególnych warunkach, dają okres zatrudnienia w tych warunkach w wymiarze 17 lat 10 miesięcy i dwóch dni.

W związku z tym, iż powód nie legitymował się świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionym przez PGR w S. Zakład Rolny (...) w R., a w okresie od 1 marca 1978r. do 31 maja 1992r. wykonywał pracę na stanowisku określanym w dokumentach z akt osobowych jako „elektryk” Sąd Okręgowy – mając na uwadze okoliczności wskazywane przez świadków i ubezpieczonego w ich zeznaniach powziął wątpliwość czy praca ubezpieczonego w tym okresie może zostać zakwalifikowana do pracy w szczególnych warunkach według stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. wykazu A działu II (w energetyce) – prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Z tej przyczyny dopuszczony został w toku postępowania rozpoznawczego dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny energetyki i ciepłownictwa (k.58 – 82 a.s.). Na podstawie tego dowodu oraz ustnych wyjaśnień przez biegłego pisemnej opinii na rozprawie (e-protokół rozprawy k.112) Sąd Okręgowy ustalił, iż okres pracowniczego zatrudnienia ubezpieczonego od 1 marca 1978r. do 31 maja 1992r. w PGR w S. Zakładzie Rolnym (...) w R. był okresem pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wskazanych w powyższym wykazie A dziale II. W okresie tym ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach polegającą na remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych. Biegły sądowy M. B. wskazał w swojej pisemnej opinii, iż zgodnie z instrukcją stanowiskową (zakresem obowiązków w aktach osobowych) ubezpieczony wykonywał w S. w R. prace przy urządzeniach elektroenergetycznych: stacjach transformatorowych, zakładowej linii energetycznej, utrzymywał w ruchu te urządzenia oraz rozdzielnie, przenośniki, wózki akumulatorowe i oświetlenie, jak również zajmował się remontem i eksploatacją urządzeń suszarni silosów, linii energetycznych napowietrznych, naprawiał agregaty chłodnicze i punkty zasilania ze stacji transformatorowych. Biegły wskazał, iż mimo nazewnictwa stanowiskowego stosowanego przez pracodawcę powoda („elektryk”) ubezpieczony wykonywał prace w rzeczywistym zakresie adekwatnym dla stanowisk: elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych i elektromontera obwodów wtórnych (pkt 1 i pkt 6 pozycji 1 wykazie A stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988r. – Dz. Urzęd. MR i RW z 1998r. Nr 2 poz.4).

Także pracę ubezpieczonego w Zarządzie(...)w S. od 12 sierpnia 1996r. do 31 grudnia 1998r. na stanowisku elektryka oczyszczalni ścieków biegły sądowy zakwalifikował do pracy w szczególnych warunkach według powyższego załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1998r. – wykazu A działu II oraz według załącznika nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, upoważniające do niższego wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej – wykaz A dział II pkt 1 (elektromonter instalacji i urządzeń energetycznych), pkt 25 (elektromonter urządzeń szczególnych instalacyjnych), pkt 28 (maszynista pomp) i pkt 29 (maszynista sprężarek). Biegły sądowy wyjaśnił też, że ubezpieczony, pracując w oczyszczalni ścieków, musiał obsługiwać i naprawiać takie urządzenia jak rozdzielnie elektryczne, dmuchawy i pompy ścieków (zaliczone do maszyn wirujących) oświetlenie oczyszczalni, wygarniacze i sterownię oczyszczalni. Tego rodzaju obowiązki pracownicze kwalifikowały jego pracę do prac związanych z eksploatacją i remontem urządzeń elektroenergetycznych

Wiarygodność tego dowodu w zakresie konkluzji co do pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wynika z w pełni merytorycznych i logicznych argumentów przedstawionych przez biegłego sądowego w treści opinii. Dodatkowo moc dowodowa i wiarygodność tej opinii znajduje potwierdzenie w aktach prawnych, do których odwoływał się biegły. W szczególności zwrócić w tym miejscu należy uwagę na to, iż zgodnie z załącznikiem nr 1 (wykazem urządzeń i instalacji energetycznych, przy których wymagane są dodatkowe kwalifikacje) do zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 15 marca 1989r. w sprawie dodatkowych wymagań kwalifikacyjnych dla osób zajmującą się eksploatacją urządzeń instalacji energetycznych (M. P. z 1989r. Nr 8, poz.75) do urządzeń i instalacji energetycznych zaliczone zostały między innymi:

- sieci elektroenergetyczne: linie napowietrzne, linie kablowe, stacje, transformatory, instalacje (pozycja 1 pkt 2 lit. a-e załącznika nr 1)
- urządzenia akumulatorowe (pozycja 1 pkt 4 załącznika nr 1),
- urządzenia oświetlenia elektrycznego (poz.1 pkt 9),
- aparatura kontrolno-pomiarowa oraz urządzenia i instalacje automatycznej regulacji, sterowania i zabezpieczeń dla: urządzeń wymienionych w pkt 1 – 14 (pkt 15 pozycji 1 załącznika 1),
- instalacje wentylacji, klimatyzacji oraz urządzenia i instalacje chłodnicze (pkt 7, poz.2 załącznika nr 1),
- pompy, ssawy, wentylatory, dmuchawy (pkt 9, poz.2 załącznika nr 1),
- sprężarki i instalacje sprężonego powietrza (pkt 10, poz.2 załącznik nr 1),
- suszarnie (pkt 15, poz.2 załącznika nr 1),
- stacje uzdatniania wody (pkt 16, poz.2 załącznika nr 1),
- aparatura kontrolno-pomiarowa i urządzenia automatycznej regulacji do urządzeń i instalacji energetycznych wymienionych w pkt 1-18 (pozycji 2 załącznika nr 1).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób spójny i logiczny, a przez to również wiarygodny, potwierdził iż ubezpieczony w okresach swojego zatrudnienia w PGR w S. Zakładzie Rolnym (...) w R. (następnie Przedsiębiorstwie (...) w Spółce z o.o. w R.) , stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w szczególnych warunkach wskazaną w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. – w szczególności przy eksploatacji i remoncie urządzeń elektroenergetycznych. Posiadał on kwalifikacje zawodowe do wykonywania tego rodzaju prac, co potwierdzają dowody z dokumentów (w aktach sprawy, aktach osobowych), a okoliczność tą eksponował w swojej opinii biegły sądowy.

Przypomnieć także w tym miejscu należy, iż nawet przy hipotetycznym założeniu, iż ubezpieczony wykonywał w ramach obowiązującej go dobowej normy czasu pracy inne drobne prace, które nie oddziaływały szkodliwie na jego organizm, to w sytuacji, gdy miały one incydentalny, krótkotrwały i uboczny charakter nie stanowi to przeszkody do zakwalifikowania jego pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach (poz. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008r. I UK 210/07 – OSNP 2009 nr 5-6, poz.75 oraz z dnia 12 kwietnia 2012r. II UK 233/11 – OSNP 2013r. nr 7-8, poz.86).

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania natury prawnej Sąd Okręgowy w punkcie I wyroku – na podstawie art.477¹⁴ § 1 K.p.c. – zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o to świadczenie (art.129 ust.1 ustawy emerytalno – rentowej Dz. U. z 2015r. poz.748 ze zm.). W dniu złożenia wniosku o emeryturę ubezpieczony spełnił bowiem wszystkie warunki ustawowe konieczne do jej nabycia:

- w dniu(...). ukończył 60 lat,
- jako członek otwartego funduszu emerytalnego złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej (1.01.1999r.) posiadał wymagany okres zatrudnienia co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W punkcie II wyroku Sąd Okręgowy nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art.118 ust.1a ustawy emerytalnej) albowiem za okres zatrudnienia

w PGR w S. ubezpieczony nie posiadał świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a istotne dla rozstrzygnięcia o uprawnieniach powoda okoliczności faktyczne ustalane były na podstawie dowodów, którymi nie dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym (świadkowie, dokumenty z akt osobowych ubezpieczonego i opinia biegłego sądowego).

SSO Janusz Madej